

En udstilling af
syv kirketider

Kapitel et
Jesu Kristi Åbenbaring

Johannes' Åbenbaring 1:1-20

1. *Jesu Kristi åbenbaring, som Gud gav ham for at vise sine tjenere, hvad der snart skal ske, og som han kundgjorde og sendte med sin engel til sin tjener Johannes,*

2. *der hermed bevidner Guds ord og Jesu Kristi vidnesbyrd, alt det, han har set.*

3. *Salig er den, som læser op, og de, som hører profetiens ord og holder fast ved det, der står skrevet i den; for tiden er nær.*

4. *Fra Johannes til de syv menigheder i provinsen Asien. Nåde være med jer og fred fra ham, som er og som var og som kommer, og fra de syv ånder, som er foran hans trone,*

5. *Og fra Jesus Kristus, vidnet, den troværdige, den førstefødte af de døde og herskeren over jordens konger. Ham, som elsker os og har løst os fra vore synder med sit blod,*

6. *Og som har gjort os til et kongeligt folk, til præster for Gud, sin fader, ham være ære og magt i evighedernes evigheder. Amen.*

7. *Se, han kommer med skyerne, og hvert øje skal se ham, også de, som har gennemboret ham; og alle jordens folkestammer skal jamre over ham.*

Ja, amen.

8. *Jeg er Alfa og Omega, siger Gud Herren, han som er og som var og som kommer, den Almægtige.*

9. *Jeg, Johannes, jeres broder, fælles med jer om trængslen og Riget og udholdenheden i Jesus, var på den ø, der hedder Patmos, for Guds ords og Jesu vidnesbyrds skyld.*

10. *På Herrens dag blev jeg grebet af Ånden og hørte bag mig en høj røst som af en basun*

11. *Sige: Skriv det, du ser, ned i en bog, og send den til de syv menigheder, til Efesos og til Smyrna og til Pergamon og til Thyatira og til Sardes og til Filadelfia og til Laodikea.*

12. *Jeg vendte mig om for at se den røst, der talte til mig, og da jeg vendte mig om, så jeg syv guldlysestager*

13. *Og midt mellem lysestagerne en, der lignede en menneskesøn, iført en fodlang dragt og med et guldbælte om brystet.*

14. *Hans hoved og hår var hvidt som den hvideste uld, som sne, og hans øjne var som luende ild,*

15. *Og hans fødder var ligesom skinnende malm, der gløder i ovnen, og hans røst var som lyden af vældige vande.*

16. *I sin højre hånd holdt han syv stjerner, og ud af hans mund stod et skarpt, tveægget sværd, og hans udseende var, som når solen stråler i al sin styrke.*

17. *Da jeg så ham, faldt jeg ned for hans fødder som død; men han lagde sin højre hånd på mig og sagde: »Frygt ikke! Jeg er den første og den sidste*

18. *Og den, som lever: Jeg var død, og se, jeg lever i evighedernes evigheder, og jeg har nøglerne til døden og dødsriget.*

19. *Skriv det, du har set, og det, som er, og det, som siden skal ske.*

20. *Hemmeligheden om de syv stjerner, som du så i min højre hånd, og om de syv guldlysestager er den: De syv stjerner er de syv menigheders engle, og de syv lysestager er de syv menigheder.*

Introduktion til Første Kapitel

"Jesu Kristi Åbenbaring, som Gud gav ham for at vise sine tjenere, hvad der snart skal ske, og som han kundgjorde og sendte med sin engel til sin tjener Johannes,

der hermed bevidner Guds ord og Jesu Kristi vidnesbyrd, alt det, han har set.

Salig er den, som læser op, og de, som hører profetiens ord og holder fast ved det, der står skrevet i den; for tiden er nær."

Skribenten (ikke forfatteren) af denne bog er Johannes den Guddommelige. Historikerne er enige om, at han levede den sidste del af sit liv i Efesos, selv om han på det tidspunkt, hvor denne bog blev skrevet, befandt sig på øen Patmos. Det er ikke Johannes' livshistorie, men det er Jesu Kristi Åbenbaring i de fremtidige kirketider. I vers tre kaldes den en profeti, og det er faktisk, hvad den er.

Denne bog kaldes normalt Johannes' Åbenbaring, men det er ikke korrekt. Det er Jesu Kristi Åbenbaring givet til Johannes for kristne i alle aldre. Det er den eneste bog i hele Bibelen, som er skrevet af Jesus selv, da Han personligt viste sig for en skriftklog.

Det er den sidste bog i Bibelen, men den fortæller om begyndelsen og slutningen på evangeliets uddeling.

Det græske ord for åbenbaring er "apokalypse", som betyder "afsløring". Denne afsløring er perfekt beskrevet i eksemplet med en billedhugger, der afslører sit statueværk og viser det frem for tilskueren. Det er en afdækning, der afslører, hvad der tidligere var skjult. Afdækningen er ikke kun en åbenbaring af Kristi person, men det er en **ÅBENBARING AF HANS FREMTIDIGE GERNINGER I DE KOMMENDE SYV KIRKETIDSALDRE.**

Betydningen af Åndens åbenbaring for en sand troende kan aldrig understreges nok. Åbenbaringen betyder mere for dig, end du måske er klar over. Nu taler jeg ikke om denne Åbenbaringsbog og dig. Jeg taler om ALLE åbenbaringer. Den er enormt vigtig for kirken. Kan du huske i Matthæusevangeliet 16, hvor Jesus stillede disciplene dette spørgsmål?

"Hvem siger folk at menneskesønnen er?"

De svarede: Nogle siger Johannes Døber, andre Elias og andre igen Jeremias eller en anden af profeterne.

Så spurgte han dem: Men i, hvem siger i at jeg er?"

Simon svarede: du er Kristus den levende Guds søn.

Og Jesus sagde til ham: salig, er du Simon, Jonas' søn, for det har kød og blod ikke åbenbaret dig men faderen i himlene.

Og jeg siger dig, at du er Peter, og på den klippe vil jeg bygge min kirke, og dødsrigets porte skal ikke få magt over den."

De romerske katolikker siger, at kirken er bygget på Peter. Det er virkelig kødeligt. Hvordan kunne Gud bygge kirken på en mand, der var så ustabil, at han fornægtede Herren Jesus og forbandede Ham, mens han gjorde det? Gud kan ikke bygge sin kirke på en mand, der er født i synd. Og det var ikke en eller anden sten, der lå der, som om Gud havde helliget jorden på det sted. Og det er ikke, som protestanterne siger, at kirken er bygget på Jesus. Det var **ÅBENBARINGEN**. Læs det, som det står skrevet: "for det har kød og blod ikke **ÅBENBARET** dig men faderen i himlene. Og jeg siger dig, at du er Peter, **OG PÅ DEN KLIPPE (ÅBENBARINGEN) VIL JEG BYGGE MIN KIRKE.**" Kirken er bygget på Johannes' Åbenbaring, på "Dette siger Herren".

Hvordan vidste Abel, hvad han skulle gøre for at bringe et ordentligt offer til Gud? Ved tro modtog han blodets åbenbaring. Kain fik ikke en sådan åbenbaring (selv om han havde et bud), så han kunne ikke bringe det rigtige offer. Det var en åbenbaring fra Gud, der gjorde forskellen og gav Abel evigt liv. Nu kan du tage, hvad præsten siger, eller hvad seminariet underviser i, og selv om det kan læres dig med veltalenhed, vil du aldrig få evigt liv, før Gud åbenbarer for dig, at Jesus er Kristus, og at det er blodet, der rensar dig, og at Gud er din Frelser. Det er den åndelige åbenbaring, der gør det.

Nu sagde jeg, at Åbenbaringsbogen er en åbenbaring af Jesus, og hvad Han gør i menighederne i de syv tidsaldre. Det er en åbenbaring, fordi disciplene selv ikke kendte disse nedskrevne sandheder. Det var ikke tidligere blevet åbenbaret for dem. Du husker, at de kom til Jesus i Apostlenes Gerninger og spurgte ham: "Vil du på dette tidspunkt genoprette riget for Israel?" Og Han sagde: "Det er ikke jeres sag at kende tider eller timer." De mænd tænkte stadig på, at Jesus havde et jordisk rige. Men det var et åndeligt rige, Han skulle opbygge. Selv Han kunne ikke fortælle dem om Sin plads i det, for Faderen havde ikke åbenbaret det for Ham. Men nu, efter Hans død og opstandelse, og på dette særlige tidspunkt i Hans tjeneste som mellemmand, er Han i stand til at fremlægge her i denne åbenbaring af sig

Selv til Johannes, hvad Hans herlighed og tilstedeværelse i kirken ville betyde og gøre.

I denne åbenbaring fortæller Han os, hvad djævelens ende er. Han fortæller, hvordan Han vil håndtere djævelen og kaste ham i ildsøen. Han afslører enden på de onde, der følger Satan. Og det hader Satan.

Har du nogensinde lagt mærke til, hvordan Satan hader to bøger i Bibelen mere end alle andre? Gennem liberale teologer og pseudovidenskabsmænd angriber han altid Første Mosebog og Johannes' Åbenbaring. I begge disse bøger finder vi Satans oprindelse, hans forfærdelige veje og hans ødelæggelse. Det er derfor, han angriber dem. Han hader at blive afsløret, og i disse bøger bliver han afsløret som præcis det, han er. Jesus sagde om Satan: "Han har ingen del i mig, og jeg har ingen del i ham." Djævelen vil gerne bevise det modsatte, men det kan han ikke, så han gør alt, hvad han kan, for at ødelægge tilliden til Ordet. Men når kirken ikke tror på Satan og tror på Åndens åbenbaring af Ordet, kan helvedes porte ikke sejre over hende.

Lad mig lige sige et par ord fra min egen tjeneste, hvis I ikke har noget imod det. I ved alle, at denne gave i mit liv er overnaturlig. Det er en gave, hvor Helligånden er i stand til at skelne mellem sygdomme og tanker i menneskers hjerter og andre skjulte ting, som kun Gud kan vide og derefter åbenbare for mig. Jeg ville ønske, at du kunne stå sammen med mig og se folks ansigter, når Satan ved, at han vil blive afsløret. Nu er det ikke mennesker, jeg taler om. Det er, at Satan har fået fat i deres liv gennem synd, ligegyldighed og sygdom. Men du skulle se deres ansigter. Satan ved, at han vil blive afsløret, og der sker de mest besynderlige forandringer i folks ansigter. Satan er bange. Han ved, at Guds Ånd er ved at lade folk få kendskab til hans gerninger. Det er derfor, han hader disse møder så meget. Når der bliver kaldt navne og afsløret sygdomme, hader Satan det. Hvad er nu dette? Det er ikke tankelæsning, det er ikke telepati, og det er heller ikke hekseri. Det er en ÅBENBARING ved Helligånden. Det er den eneste måde, jeg kan vide det på. Selvfølgelig vil det kødelige sind kalde det alt andet end Helligånden.

Lad mig vise jer en anden grund til, at Satan hader denne bog om Jesu Kristi åbenbaring i kirken. Han ved, at Jesus Kristus er den samme i går, i dag og til evig tid, og Han forandrer sig ikke. Det ved han meget mere om end halvfems procent af teologerne. Han ved, at eftersom Gud er uforanderlig i Sin natur, så er Han også uforanderlig i Sine veje. Derfor ved Satan med sikkerhed, at den oprindelige kirke på pinsedagen med Guds kraft (Markusevangeliet 16 i gerning) er den sande kirke, som Jesus gør krav på som Sin egen. Alt andet er falsk. Det er det nødt til at være.

Husk nu dette. Kristus i den Sande Kirke er en fortsættelse af Apostlenes Gerninger. Men Åbenbaringsbogen viser, hvordan den antikristelige ånd ville komme ind i kirken og besmitte den og gøre den lunken, formel og magtesløs. Den udstiller Satan og afslører hans gerninger (forsøg på at ødelægge Guds folk og miskreditere Guds ord) helt frem til det tidspunkt, hvor han bliver kastet i ildsøen. Det kæmper han imod. Han kan ikke holde det ud. Han ved, at hvis folket får den SANDE ÅBENBARING af den SANDE KIRKE, og hvad hun er, hvad hun står for, og at HUN KAN GØRE DE STØRRE VIRKNINGER, vil hun være en uovervindelig hær. Hvis de får en sand åbenbaring af de to ånder inden for rammerne af den kristne kirke, og ved Guds Ånd skelner og modstår den antikristelige ånd, vil Satan være magtesløs over for hende. Han vil blive lige så definitivt forpurret i dag, som da Kristus modstod alle hans forsøg på at få magt over Ham i ørkenen. Ja, Satan hader åbenbaring. Men vi elsker den. Med sand åbenbaring i vores liv kan helvedes porte ikke sejre over os, men vi vil sejre over dem.

Du vil huske, at jeg i begyndelsen af dette budskab nævnte, at den bog, vi studerer, er den faktiske åbenbaring af Jesus selv i kirken og Hans arbejde i de kommende tidsaldre. Derefter nævnte jeg, at det kræver Helligånden at give os åbenbaring, ellers får vi den ikke. Hvis du samler disse to tanker, vil du se, at det ikke bare kræver almindelige studier og tanker at gøre denne bog til virkelighed. Det vil kræve Helligåndens virke. Det betyder, at denne bog ikke kan åbenbares for andre end en særlig gruppe mennesker. Det vil kræve en person med profetisk indsigt. Det vil kræve evnen til at høre fra Gud. Det vil kræve overnaturlig instruktion, ikke bare en studerende, der sammenligner vers med vers, selv om det er godt. Men et mysterium kræver Åndens undervisning, ellers bliver det aldrig klart. Vi er nødt til at høre fra Gud og åbne os og give os hen til Ånden for at høre og vide.

Som jeg allerede har sagt, er denne bog (Johannes' Åbenbaring) fuldendelsen af Skriften. Den er endda placeret helt rigtigt i Skriftens kanon; til sidst. Nu kan du forstå, hvorfor der står, at enhver, som læser eller hører den, er velsignet. Det er Guds åbenbaring, som vil give dig autoritet over djævelen. Og du kan se, hvorfor de, der ville tilføje eller tage fra den, ville blive forbandet. Sådan må det være, for hvem kan tilføje eller fjerne noget fra Guds perfekte åbenbaring og overvinde fjenden? Så enkelt er det. Der er ikke noget, der har så stor gennemslagskraft som Ordets åbenbaring. Se, i vers tre udtales der en velsignelse over dem, der giver denne bog særlig opmærksomhed. Jeg tror, det refererer til den gammeltestamentlige skik, hvor præsterne læste Ordet op for menigheden om morgenen. Mange kunne nemlig ikke læse, så præsten var nødt til at læse for dem. Så længe det var Ordet, var velsignelsen der. Det var ligegyldigt, om det blev læst eller hørt.

"Tiden er inde." Tiden var ikke inde tidligere. I Guds visdom og økonomi kunne denne mægtige åbenbaring (selv om den var fuldt ud kendt af Gud) ikke komme før nu. Således lærer vi straks et princip - Guds åbenbaring for hver tidsalder kan kun komme i den tidsalder og på et bestemt tidspunkt. Se på Israels historie. Guds åbenbaring til Moses kom kun på et bestemt tidspunkt i historien, og endnu mere specifikt kom den, da folket råbte til Gud. Jesus selv kom i tidens fylde, idet han er den fuldstændige åbenbaring af Guddommen. Og i denne tidsalder (Laodikea) vil Guds åbenbaring komme til sin tid. Den vil ikke vakle, og den vil heller ikke komme for tidligt. Tænk over dette, og vær opmærksom på det, for vi befinder os i endetiden i dag.

Hilsenen

Johannes' Åbenbaringen 1:4-6.

"Fra Johannes til de syv menigheder i provinsen Asien. Nåde være med jer og fred fra ham, som er, og som var, og som kommer, og fra de syv ånder, som er foran hans trone,

Og fra Jesus Kristus, vidnet, den troværdige, den førstefødte af de døde og herskeren over jordens konger. Ham, som elsker os og har løst os fra vore synder med sit blod,

Og som har gjort os til et kongeligt folk, til præster for Gud, sin fader, ham være ære og magt i evighedernes evigheder. Amen."

Ordet Asien er faktisk Lilleasien. Det er et lille stykke land på størrelse med Indiana. De syv kirker der blev specielt udvalgt blandt alle andre kirker på grund af deres karakteristika, og de samme karakteristika ville blive fundet i de efterfølgende tidsaldre århundreder senere.

De syv Ånder foran tronen er den Ånd, der var i hver af de syv budbringere, og som gav dem deres tjenester i den tidsalder, de hver især levede i.

Alle disse udtryk, 'Ham som er' og 'Ham som var' og 'Ham som kommer' og 'Trofast vidne' og 'Førstefødte blandt de døde' og 'Første over jordens konger' og 'Alfa og Omega' og 'Den Almægtige', er titler og beskrivelser af den ENE OG SAMME PERSON, Som er Herren Jesus Kristus, Som vaskede os fra vores synder i Sit eget blod.

Guds Ånd i Johannes udtrykker sig således for at fremstille Jesu Kristi højeste guddom og for at afsløre Guddommen som EN Gud. I dag er der en grov fejltagelse. Den går ud på, at der er tre guder i stedet for én. Denne åbenbaring, som Jesus selv gav Johannes, retter op på den fejl. Det er ikke sådan, at der er tre guder, men én Gud med tre embeder. Der er EN Gud med tre titler: Fader, Søn og Helligånd. Denne mægtige åbenbaring var, hvad den tidlige kirke havde, og den skal genoprettes i denne sidste tid sammen med den korrekte formel for vanddåb.

Nu vil moderne teologer ikke være enige med mig, for her er, hvad der blev skrevet i et stort kristent magasin. "Denne lære (om treenheden) er selve hjertet og kernen i Det Gamle Testamente. Den er i lige så høj grad hjertet og kernen i Det Nye Testamente. Det Nye Testamente er lige så meget imod tanken om, at der er flere guder end én, som Det Gamle Testamente er. Alligevel lærer Det Nye Testamente med samme klarhed, at Faderen er Gud, og Sønnen er Gud, og Helligånden er Gud, og at disse tre IKKE er tre aspekter af den samme person, men tre personer, der står i et virkelig personligt forhold til hinanden. Der har vi den store lære om tre personer, men én Gud."

De siger også: "Gud er ifølge Bibelen ikke bare én person, men han er tre personer i én Gud. Det er Treenighedens store mysterium".

Det er det i hvert fald. Hvordan kan tre personer være i én Gud? Ikke alene er der ingen bibelsk belæg for det, men det viser også en mangel på intelligent tænkning. Tre forskellige personer, men med samme substans, giver tre guder, eller også har sproget helt mistet sin betydning.

Lyt bare til disse ord igen: "Jeg er Alfa og Omega, begyndelsen og enden, siger Herren, som er, og som var, og som kommer, den almægtige". Dette er guddom. Det er ikke bare en profet, et menneske. Det er Gud. Og det er ikke en åbenbaring af tre guder, men af EN Gud, den Almægtige.

De troede ikke på tre guder i kirkens begyndelse. Du kan ikke finde den slags tro blandt apostlene. Det var efter den apostolske tidsalder, at denne teori kom ind og virkelig blev et problem og en hoveddoktrin ved det nikænske koncil. Doktrinen om Guddommen forårsagede en tovejs splittelse i Nikæa. Og fra den splittelse kom der to ekstremer. Den ene gik faktisk over til polyteisme, hvor man troede på tre guder, og den anden gik over til unitarisme. Det tog selvfølgelig lidt tid, før det skete, men det skete, og vi har det i dag. Men Åndens Åbenbaring gennem Johannes til menighederne var: "Jeg er Herren Jesus Kristus, og Jeg er det HELE. Der er ikke nogen anden Gud". Og Han satte sit segl på denne Åbenbaring.

Overvej dette: Hvem var Jesu far? Matthæusevangeliet 1:18 siger: "hun var blevet med barn ved Helligånden". Men Jesus hævdede selv, at Gud var Hans Far. Gud Fader og Gud Helligånd, som vi ofte

udtrykker disse termer, gør Faderen og Ånden til ET. Det er de også, ellers havde Jesus to fædre. Men læg mærke til, at Jesus sagde, at Han og Hans Far var én - ikke to. Det gør dem til EN Gud.

Da dette er historisk og bibelsk sandt, undrer folk sig over, hvor de tre kom fra. Det blev en grundlæggende doktrin på det nikænske koncil i 325 e.Kr. Denne treenighed (et absolut ubibelsk ord) var baseret på Roms mange guder. Romerne havde mange guder, som de bad til. De bad også til forfædrene som mellemænd. Det var bare et skridt på vejen at give nye navne til gamle guder, så vi har helgener til at gøre det mere bibelsk. Så i stedet for Jupiter, Venedig, Mars osv. har vi Paulus, Peter, Fatima, Kristoffer osv. osv. De kunne ikke få deres hedenske religion til at fungere med kun én Gud, så de delte Ham op i tre, og de gjorde helgenerne til forbønnere, som de havde gjort det for deres forfædre til forbønnere.

Lige siden da har folk ikke forstået, at der kun er én Gud med tre emeder eller manifestationer. De ved, at der er én Gud ifølge Skriften, men de forsøger at gøre det til en fantastisk teori, at Gud er som en klase vindruer; tre personer med den samme guddommelighed, der deles ligeligt af alle. Men her i Åbenbaringen står der tydeligt, at Jesus er "det, som er", "det, som var", og "det, som kommer". Han er "Alfa og Omega", hvilket betyder, at han er "A til Z" eller DET HELE. Han er alt - den Almægtige. Han er Sarons rose, liljen i dalen, den klare morgenstjerne, den retfærdige gren, Faderen, Sønnen og Helligånden. Han er Gud, den almægtige Gud. EN GUD.

Paulus' Første Brev til Timotheus 3:16 står der,

"Og uimodsigelig stor er gudsfrygtens hemmelighed: Han blev åbenbaret i kødet, retfærdiggjort i Ånden, set af englene, prædikat blandt folkene, troet i verden, taget op i herligheden".

Dette er, hvad Bibelen siger. Der står ikke noget om en første eller anden eller tredje person her. Der står, at Gud blev manifesteret i kød. Én Gud. At EN GUD blev manifesteret i kød. Det burde afgøre det. Gud kom i en menneskelig skikkelse. Det gjorde Ham ikke til EN ANDEN GUD. HAN VAR GUD, DEN SAMME GUD. Det var en åbenbaring dengang, og det er en åbenbaring nu. Én Gud.

Lad os gå tilbage i Bibelen og se, hvad Han var i begyndelsen ifølge den åbenbaring, Han gav af sig selv. Den store Jehova viste sig for Israel i en ildsøjle. Som pagtens engel boede Han i den ildsøjle og ledte Israel hver dag. I templet meddelte Han sit komme med en stor sky. Så en dag blev Han manifesteret i en jomfrufødt krop, der var forberedt til Ham. Den Gud, som boede over Israels telte, tog nu et telt af kød på Sig og boede som et menneske blandt mennesker. Men Han var den SAMME GUD.

Bibelen lærer, at GUD VAR I KRISTUS. KROPPEN var Jesus. I Ham boede hele Guddommens fylde, KROPPEN. Intet kan være klarere end det. Mysterium, ja. Men faktisk sandhed - det kan ikke være mere klart. Så hvis Han ikke var tre mennesker dengang, kan Han ikke være tre nu. EN GUD: Og den samme Gud blev gjort til kød.

Jesus sagde: "Jeg kom fra Gud, og jeg går (tilbage) til Gud". Johannesevangeliet 16:27-28. Det er præcis, hvad der skete. Han forsvandt fra jorden ved sin død, begravelse, opstandelse og himmelfart. Så mødte Paulus ham på vejen til Damaskus, og han talte til Paulus og sagde: "Saul, Saul, hvorfor forfølger du mig?" Paulus sagde: "Hvem er du, Herre?" Han sagde: "Jeg er Jesus." Han var en ildsøjle, et blændende lys. Han var vendt tilbage, præcis som Han havde sagt, Han ville. Tilbage til den samme form, som Han havde, før Han tog et tabernakel af kød på Sig. Det var præcis sådan, Johannes så det. Johannesevangeliet 1:18 [DK-KJV] "Intet menneske har på noget tidspunkt set Gud; den eneste avlede Søn, som er i Faderens skød, han har erklæret ham. ". Læg mærke til, hvor Johannes siger, at Jesus ER. Han er I Faderens skød.

Lukasevangeliet 2:11 siger,

"I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren".

Han blev født som Kristus, og otte dage senere, da Han blev omskåret, fik Han navnet Jesus, som englen havde fortalt dem. Jeg blev født som en Branham. Da jeg blev født, gav de mig navnet William. Han var KRISTUS, men Han fik et navn hernede blandt mennesker. Det ydre tabernakel, som mennesker kunne se, blev kaldt Jesus. Han var Herlighedens Herre, den Almægtige manifesteret i kød og blod. Han er Gud Fader, Søn og Helligånd. Han er alt det.

Fader, Søn og Helligånd er bare titler. De er ikke navne. Det er derfor, vi døber i Herren Jesu Kristi Navn, for det er et navn, ikke en titel. Det er navnet på disse titler, ligesom man tager en nyfødt baby, som er en søn, og giver ham et navn. Baby er, hvad det er, søn er titlen, og så kalder man ham John Henry Brown. Man døber bare ikke i 'Jesu navn'. Der er tusindvis af Jesus'er i verden, og det har der været, selv før Jesus, vores frelser. Men der er kun én af dem, der er født som Kristus, "Herren Jesus Kristus".

Folk taler om, at Jesus er Guds evige søn. Er det ikke en selvmodsigelse? Hvem har nogensinde hørt om en "søn", der er evig? Sønner har en begyndelse, men det, der er evigt, har aldrig haft en begyndelse. Han er den evige Gud (Jehova) manifesteret i kødet.

I Johannesevangeliet står der,

"I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet blev kød og tog bolig iblandt os."

Han var det sande og trofaste vidne til Faderens evige Ord. Han var en Profet og kunne sige, hvad Faderen bad ham om at sige. Han sagde: "Min Fader er i Mig". Det er, hvad Jesus, tabernaklet, sagde: "Min Fader er i Mig".

Gud har mange titler: 'Vores retfærdighed' og 'Vores fred' og 'Altid nærværende' og 'Fader' og 'Søn' og 'Helligånd'; men han har kun ét menneskeligt navn, og det navn er Jesus.

Bliv ikke forvirret over, at Han har tre embeder, eller at han har en trefoldig manifestation. På jorden var Han profet; i himlen er Han præst; og når han kommer tilbage til jorden, er Han kongernes konge. "Han som var" - det er Jesus, Profeten. "Han, som er" - det er Ham, Ypperstepræsten, der går i forbøn - en, der kan blive berørt af vores svagheder. "Som skal komme" - det er den kommende konge. På jorden var Han Ordet - Profeten. Moses sagde om Ham: "Herren din Gud vil oprejse en Profet som mig, og det skal ske, at hvis de ikke hører den Profets ord, vil de blive udryddet fra folket".

Læg mærke til disse fakta om Jesus. På jorden var Han Profet, Lam og Søn. Det gjorde Ham ikke til tre. De var blot manifestationer eller embeder for den Ene Person, Jesus.

Nu er der en meget yndet del af Skriften, som trinitarierne mener beviser deres pointe om mere end én faktisk person i Guddommen.

Det er Johannes' Åbenbaring 5:6-8,

"Og jeg så et lam stå mellem tronen og de fire levende væsener og de ældste, det så ud som slagtet, og det havde syv horn og syv øjne - det er Guds syv ånder, der er sendt ud over hele jorden.

Det gik hen til ham, der sad på tronen, og fik bogen af hans højre hånd.

Og da det fik bogen, faldt de fire væsener og de fireogtyve ældste ned for Lammet, hver med sin harpe og sine guldsåle fulde af røgelse - det er de helliges bønner".

Faktisk synes disse vers, hvis de er isolerede, at bevise deres pointe. Bemærk, sagde jeg, disse ISOLEREDE vers.

Men læs Johannes' Åbenbaring 4:2-3 og 9-11,

"Straks blev jeg grebet af Ånden og så en trone stå i himlen og ÉN sidde på tronen.

Og han, som sad på tronen, var at se til ligesom jaspis og sarder, og der var en regnbue rundt om hans trone, at se til som smaragd.

Og når de fire væsener giver pris og ære og tak til ham, der sidder på tronen, og som lever i evighedernes evigheder,

falder de fireogtyve ældste ned for ham, der sidder på tronen, og de tilbeder ham, som lever i evighedernes evigheder, og de lægger deres kroner ned for tronen og siger:

Værdig er du, vor Herre og Gud, til at få pris og ære og magt; for du har skabt alle ting, af din vilje blev de til og blev skabt."

Læg nøje mærke til, at der i vers to står, at "ÉN" (ikke to eller tre, men EN) sad på tronen. I vers tre står der, at "HAN" (IKKE de) skulle se på som en jaspissten. I vers ni står der, at dyrene gav "HAM" (ikke dem) ære. I vers ti står der, at de ældste faldt ned for "HAM" (ikke dem). I vers 11 står der, at de råbte: "Du er værdig, Herre" (ikke herrer). I vers 11 står der også, at denne ENE på tronen var "Skaberen", som er Jesus (Johannesevangeliet 1:3), som er Jehova - Ånde-Gud i Det Gamle Testamente (Første Mosebog 1:1).

Men lad os ikke stoppe der. Læs nu i Johannes' Åbenbaring 3:21,

"Den, der sejrer, vil jeg give sæde hos mig på min trone, ligesom jeg har sejret og har taget sæde hos min fader på hans trone."

Læs også Brevet til Hebræerne 12:2,

" idet vi ser hen til Jesus, troens banebryder og fuldender, som for den glædes skyld, der ventede ham, udholdt korset uden at ænse dets skam og nu sidder på højre side af Guds trone."

Læg mærke til, at ifølge Jesus Selv, Som skrev Åbenbaringen, er Han sat ned MED Faderen. Ånden i Paulus (som er Kristi Ånd, for det er profetiens Ånd, hvorved Ordet kommer) siger, at Han er sat ved Guds HØJRE HÅND. Men da Johannes kiggede, så han kun "EN" på tronen. Og det var ikke før Johannes' Åbenbaring 5:6-8 (som følger Johannes' Åbenbaring 4:2-3 i tidsrækkefølge), at vi ser "Lammet" tage bogen fra "HAM", der sad på tronen, som angivet i Johannes' Åbenbaring 4:2-3 og 9-10. Hvad er det for noget? Det er mysteriet om "EN GUD". Han (Jesus) kom ud fra Gud, blev manifesteret i kød, døde og opstod igen og vendte tilbage til "Faderens skød". Som Johannes sagde: " den eneste avlede Søn, Som er i Faderens skød, Han har erklæret Ham." Johannesevangeliet 1:18 [DK-KJV]. Det var nu tid for Gud (Messias) at komme tilbage for at gøre krav på Sin brud og derefter præsentere Sig Selv (give Sig til kende) for Israel. Således ser vi Gud igen træde frem for at indtage et fysisk forhold til mennesket som "Davids Søn, kongernes konge og herrenes herre og hedningenes brudesvend". Det er IKKE "to" guder, men blot EN GUD, der manifesterer Sine mægtige treenige embeder og titler.

Folket vidste, at Han var en Profet. De kendte tegnet på Messias, som kun kunne komme gennem profeten.

Johannesevangeliet 1:44-51,

"Filip var fra Betsajda, fra samme by som Andreas og Peter.

Filip møder Nathanael og siger til ham: Ham, som Moses har skrevet om i loven, og ligeså profeterne, ham har vi mødt, Jesus, Josefs søn, fra Nazaret.

Nathanael spurgte: »Kan noget godt komme fra Nazaret?« Filip sagde til ham: »Kom og se!«

Jesus så Nathanael komme hen imod sig og sagde om ham: Se, dér er sandelig en israelit, som er uden svig.

Nathanael spurgte ham: Hvor kender du mig fra? Jesus svarede ham: Jeg så dig, før Filip kaldte på dig, mens du var under figentræet.

Nathanael udbrød: Rabbi, du er Guds søn, du er Israels konge!

Jesus sagde til ham: Tror du, fordi jeg sagde til dig, at jeg så dig under figentræet? Du skal få større ting at se end det.

Og han sagde til ham: Sandelig, sandelig siger jeg jer: I skal se himlen åben og Guds engle stige op og stige ned over Menneskesønnen."

Evnen til at gennemskue menneskers hjerte-tanker fik Guds udvalgte til at forstå, at her var Messias, Guds salvede Ord.

Brevet til Hebræerne 4:12,

"For Guds ord er levende og virksomt og skarpere end noget tveægget sværd; det trænger igennem, så det skiller sjæl fra ånd og marv fra ben og er dommer over hjertets tanker og meninger."

Da kvinden ved brønden hørte Ham skelne sit hjertes tanker, udråbte hun Ham til profet og erklærede, at Messias ville blive kendt for den store evne.

Johannesevangeliet 4:7-26,

"En samaritansk kvinde kom for at hente vand. Jesus sagde til hende: »Giv mig noget at drikke.«

(Hans disciple var nemlig gået ind til byen for at købe mad.)

Den samaritanske kvinde sagde til ham: »Hvordan kan du, en jøde, bede mig, en samaritansk kvinde, om noget at drikke?« - jøder vil nemlig ikke have med samaritanere at gøre.

Jesus svarede hende: »Hvis du kendte Guds gave og vidste, hvem det er, der siger til dig: Giv mig noget at drikke, så ville du have bedt ham, og han ville have givet dig levende vand.«

Kvinden sagde til ham: »Herre, du har ingen spand, og brønden er dyb; hvor får du så

levende vand fra?

Du er vel ikke større end vor fader Jakob, som gav os brønden og selv drak af den, ligesom hans sønner og hans kvæg?»

Jesus svarede hende: »Enhver, som drikker af dette vand, skal tørste igen.

Men den, der drikker af det vand, jeg vil give ham, skal aldrig i evighed tørste. Det vand, jeg vil give ham, skal i ham blive en kilde, som vælder med vand til evigt liv.«

Kvinden sagde til ham: »Herre, giv mig det vand, så jeg ikke skal tørste og gå herud og hente vand.«

Han sagde til hende: »Gå hen og kald på din mand, og kom herud!»

Kvinden svarede: »Jeg har ingen mand.«

Jesus sagde til hende: »Du har ret, når du siger: Jeg har ingen mand; for du har haft fem mænd, og den, du har nu, er ikke din mand; dér sagde du noget sandt.«

Kvinden sagde til ham: »Herre, jeg ser, at du er en profet.

Vore fædre har tilbedt Gud på dette bjerg, men I siger, at stedet, hvor man skal tilbede ham, er i Jerusalem.«

Jesus sagde til hende: »Tro mig, kvinde, der kommer en time, da det hverken er på dette bjerg eller i Jerusalem, I skal tilbede Faderen.

I tilbeder det, I ikke kender; vi tilbeder det, vi kender, for frelsen kommer fra jøderne.

Men der kommer en time, ja, den er nu, da de sande tilbedere skal tilbede Faderen i ånd og sandhed. For det er sådanne tilbedere, Faderen vil have.

Gud er ånd, og de, som tilbeder ham, skal tilbede i ånd og sandhed.«

Kvinden sagde til ham: »Jeg ved, at Messias skal komme« - det vil sige Kristus; »når han kommer, vil han fortælle os alt.«

Jesus sagde til hende: »Det er mig, den, der taler til dig.»

I Johannes' Åbenbaring 15:3 står der,

"Og de synger Guds tjener Moses' sang og Lammets sang: Store og underfulde er dine gerninger, du Herre, Gud, Almægtige, retfærdige og sande er dine veje, du, folkenes kong."

Kan du se det? LAMMET, Ypperstepræsten, der holder Sit blod som forsoning på nådestolen for vores synder, er Herren, Den Almægtige Gud. Det er Hans nuværende embede. Det er det, Han gør nu, hvor Han beder om Sit blod for vores synder. Men en dag vil det lam blive løven af Judas stamme. Han vil komme frem i magt og herlighed og tage Sin autoritet til at regere som konge. Han er den kommende konge over denne jord. Det betyder selvfølgelig ikke, at Han ikke er konge nu. For Han er vores konge, de helliges konge. Lige nu er det et åndeligt rige. Det er ikke af denne verdens system, ligesom vi ikke er af denne verden. Det er grunden til, at vi handler anderledes end verden. Vores statsborgerskab er i himlen. Vi afspejler Ånden fra den verden, hvor vi er født på ny, og hvor Jesus er kongen. Det er derfor, vores kvinder ikke klæder sig i herretøj eller klipper deres hår eller bruger al den kosmetik og andre ting, som verden holder så meget af. Det er derfor, vores mænd ikke drikker og ryger og fortsætter med at synde. Vores herredømme er herredømmet over synden, og det er i kraft af den kraft, der er i Kristi Ånd, som bor i os. Alle riger på jorden vil blive revet ned, men vores vil bestå.

Nu har vi talt om den ene sande Guds embeder og manifestationer og om at se Hans herlighed i et skriftstudium. Men Han skal ikke kendes intellektuelt. Han kendes åndeligt; ved åndelig åbenbaring. Den samme, som var kendt som Jesus efter kødet, gik tilbage til ildsøjlen. Men Han lovede, at Han ville komme igen og bo blandt Sit folk ved Ånden. Og på pinsedagen kom ildsøjlen ned, og den delte sig i ildtunger over hver enkelt af dem. Hvad var det, Gud gjorde? Han adskilte sig selv i kirken og gav alle disse mænd og kvinder en del af Sig Selv. Han delte Sig Selv i Sin kirke, præcis som Han havde sagt, Han ville.

Johannesevangeliet 14:16-23,

"og jeg vil bede Faderen, og han vil give jer en anden talsmand, som skal være hos jer til evig tid:

Sandhedens ånd, som verden ikke kan tage imod, fordi den hverken ser eller kender den.

I kender den, for den bliver hos jer og skal være i jer.

Jeg vil ikke efterlade jer faderløse; jeg kommer til jer.

Endnu en kort tid, og verden ser mig ikke længere, men I ser mig, for jeg lever, og I skal leve.

Den dag skal I erkende, at jeg er i min fader, og I er i mig og jeg i jer.

Den, der har mine bud og holder dem, han er den, der elsker mig; og den, der elsker mig, skal elskes af min fader; også jeg skal elske ham og give mig til kende for ham.

Judas, ikke Iskariot, sagde til ham: Herre, hvordan kan det være, at du vil give dig til kende for os, men ikke for verden?

Jesus svarede ham: Den, der elsker mig, vil holde fast ved mit ord, og min fader vil elske ham, og vi skal komme til ham og tage bolig hos ham."

Han sagde, at han ville bede Faderen om at sende en anden talsmand, som allerede var MED dem (disciplene), men IKKE I dem. Det var Kristus. Så i vers 23, hvor Han taler om Sig Selv og Faderen, siger Han, at VI vil komme. Der står det: "Ånden kommer, den samme Guds Ånd, som manifesterede Sig som Faderen og som Sønnen, og som endnu vil manifestere sig i de mange" - EN GUD, som er Ånd.

Derfor kan ingen nogensinde komme og sige, at den hellige mand er en pave, eller at den hellige mand er en biskop eller en præst. Den HELLIGE MAND er Kristus, Helligånden, i os. Hvor vover hierarkiet at erklære, at lægfolket ikke har noget at sige? Alle har noget at sige. Hver har et arbejde, hver har en tjeneste. Helligånden kom på pinsedagen og fordelte sig på hver enkelt, for at det skulle gå i opfyldelse, som Kristus sagde,

"Den dag skal I erkende, at jeg er i min fader, og I er i mig og jeg i jer."

Johannesevangeliet 14:20.

Den store Jeg Er, den Almægtige Gud, er kommet som Ånd for at fylde Sin sande kirke. Han har ret til at bevæge Sig, hvor Han vil, og over hvem Han vil. Vi skaber ikke nogen "hellige mænd" blandt os, men hele Herrens sande menighed er hellig på grund af Helligåndens tilstedeværelse. Det er Ham, Helligånden, der er hellig, ikke menigheden i sig selv.

Det er åbenbaringen: Jesus Kristus er Gud. Jehova i Det Gamle Testamente er Jesus i Det Nye. Uanset hvor meget du prøver, kan du ikke bevise, at der er TRE guder. Men det kræver også en åbenbaring fra Helligånden at få dig til at forstå sandheden om, at Han er én. Det kræver en åbenbaring at se, at Jehova i Det Gamle Testamente er Jesus i Det Nye. Satan sneg sig ind i kirken og gjorde folk blinde for denne sandhed. Og da de var blinde for den, gik der ikke lang tid, før Romerkirken holdt op med at døbe i Herren Jesu Kristi navn.

Jeg indrømmer, at det kræver en virkelig åbenbaring fra Helligånden at se sandheden om Guddommen i disse dage, hvor vi er midt i forvrængningen af så meget af Skriften. Men den fremherskende, sejrende kirke er bygget på åbenbaring, så vi kan forvente, at Gud åbenbarer Sin sandhed for os. Men du har faktisk ikke brug for en åbenbaring om vanddåb. Den er lige der, hvor du stirrer den i øjnene. Ville det være muligt for apostlene i ét minut at blive ledt på afveje fra en direkte befaling fra Herren om at døbe i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn og derefter finde dem i forsættelig ulydighed? De vidste, hvad Navnet var, og der er ikke et eneste sted i Skriften, hvor de døbte på nogen anden måde end i Herren Jesu Kristi Navn. Sund fornuft ville fortælle dig, at Apostlenes Gerninger er kirken i aktion, og hvis de døbte på den måde, så er det den måde, man skal døbe på. Hvis du nu synes, det er stærkt, hvad synes du så om dette? Enhver, der ikke blev døbt i Jesu navn, skulle døbes igen.

Apostlenes Gerninger 19,1-6,

"Mens Apollos var i Korinth, var Paulus rejst gennem egnene inde i landet og var kommet ud til Efesos. Der mødte han nogle disciple og spurgte dem:

Fik I Helligånden, da I kom til tro? De svarede: Vi har ikke engang hørt, at der er en Helligånd.

Paulus spurgte: Hvilken dåb blev I da døbt med? De svarede: Med Johannes' dåb.

Så sagde Paulus: Johannes døbte med omvendelsesdåb og sagde til folket, at de skulle tro på ham, der fulgte efter, det vil sige på Jesus.

Da de hørte det, blev de døbt i Herren Jesu navn, og da Paulus lagde hænderne på dem, kom Helligånden over dem, og de talte i tunger og profeterede."

Sådan er det. Disse gode mennesker i Efesos havde hørt om den kommende Messias. Johannes havde forkyndt ham. De var blevet døbt til at omvende sig fra deres synder og så FREM til at tro på Jesus. Men nu var det tid til at se TILBAGE til Jesus og blive døbt til syndernes FORLADELSE. Det var tid til at modtage Helligånden. Og da de var blevet døbt i Herren Jesu Kristi Navn, lagde Paulus sine hænder på dem, og Helligånden kom over dem.

Åh, de kære mennesker i Efesos var fine mennesker; og hvis nogen havde ret til at føle sig sikre, så var det dem. Læg mærke til, hvor langt de var kommet. De var kommet hele vejen op til at acceptere den kommende Messias. De var klar til Ham. Men kan du ikke se, at de på trods af det, havde de gået glip af Ham? Han var kommet og gået. De havde brug for at blive døbt i Herren Jesu Kristi Navn. De havde brug for at blive fyldt med Helligånden.

Hvis du er blevet døbt i Herren Jesu Kristi Navn, vil Gud fylde dig med sin Ånd. Det er Ordet.

Apostlenes Gerninger 19:6, som vi læser, var opfyldelsen af Apostlenes Gerninger 2:38,

"Omvend jer og lad jer alle døbe i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse, så skal I få Helligånden som gave."

Se, Paulus sagde ved Helligånden præcis det samme, som Peter sagde ved Helligånden. Og det, der blev sagt, KAN IKKE ændres. Det skal være det samme fra pinsen, indtil den sidste udvalgte er blevet døbt.

Paulus' Brev til Galaterne 1:8,

"Men om så vi selv eller en engel fra himlen forkyndte jer et andet evangelium end det, vi har forkyndt jer, forbandet være han."

Nogle af jer Én-troende-folk døber forkert. I døber til genfødsel, som om man bliver frelst ved at blive nedsænket i vand. Genfødsel kommer ikke af vand; det er et værk af Ånden. Den mand, som ved Helligånden gav befalingen: "Omvend jer og lad jer alle døbe i Herren Jesu Kristi navn", sagde ikke, at vand genfødte. Han sagde, at det kun var et bevis på en "god samvittighed over for Gud". Det var alt.

Peters Første Brev 3:21,

"Det vand er et billede på den dåb, som nu frelser jer; ikke en fjernelse af legemets snavs, men en god samvittigheds pagt med Gud, ved Jesu Kristi opstandelse."

Jeg tror på det.

Hvis nogen har falske ideer om, at historien kan bevise vanddåb på nogen anden måde end i Jesu Kristi Navn, vil jeg råde dig til at læse historierne og selv finde ud af det. Følgende er en sand beretning om en dåb, som fandt sted i Rom år 100 e.Kr. og blev gengivet i TIME Magazine den 5. december 1955. "Diakonen rakte hånden op, og Publius Decius trådte ind gennem døren til dåbsbassinet. I poolen stod skovhandleren Marcus Vasca til livet. Han smilede, da Publius vadede ned i bassinet ved siden af ham. "Credis?" spurgte han. "Credo," svarede Publius. "Jeg tror, at min frelse kommer fra Jesus Kristus, som blev korsfæstet under Pontius Pilatus. Med Ham døde jeg, for at jeg med Ham kan få evigt liv. Så mærkede han stærke arme, der støttede ham, da han lod sig falde baglæns ned i bassinet, og hørte Marcus' stemme i sit øre - "Jeg døber dig i Herren Jesu navn" - mens det kolde vand lukkede sig om ham."

Lige indtil sandheden gik tabt (og ikke vendte tilbage før i denne sidste tidsalder - det er fra Nikæa til begyndelsen af dette århundrede), døbte de i Herren Jesu Kristi Navn. Men den er kommet tilbage. Satan kan ikke holde åbenbaringen nede, når Ånden ønsker at give den.

Ja, hvis der var tre guder, kunne man godt døbe for en fader og en søn og en Helligånd. Men den åbenbaring, der blev givet til Johannes, var, at der er EN GUD, og Hans navn er HERREN JESUS KRISTUS, og man døber for EN Gud og kun én. Det er derfor, Peter døbte på den måde, han gjorde på pinsedagen. Han var nødt til at være tro mod åbenbaringen, som var: "Lad hele Israels hus vide med sikkerhed, at Gud har gjort den SAMME JESUS, som I har korsfæstet, til BÅDE HERRE OG KRISTUS." Der er Han, "Herren JESUS KRISTUS."

Hvis Jesus er 'BÅDE' Herre og Kristus, så er Han (Jesus) og kan ikke være andet end "Fader, Søn og Helligånd" i EN person manifesteret i kødet. Det er IKKE "Gud i tre personer, den velsignede treenighed", men EN GUD, EN PERSON med tre hovedtitler og tre embeder, der manifesterer disse titler. Hør det en gang til. Den samme Jesus er "BÅDE Herre og Kristus". Herre (Fader) og Kristus (Helligånd) er Jesus, for Han (Jesus) er BEGGE af dem (Herre og Kristus).

Hvis det ikke viser os den sande åbenbaring af Guddommen, er der intet, der gør det. Herren er IKKE en anden; Kristus er IKKE en anden. Denne Jesus er Herren Jesus Kristus - EN GUD.

En dag sagde Filip til Jesus: "Herre, vis os Faderen, så er det nok for os." Jesus sagde til ham: "Har jeg været så længe sammen med dig, at du ikke kender mig? Den, der har set mig, har set Faderen, så hvorfor siger du: Vis os Faderen? Jeg og min Fader er ét." Jeg citerede det engang, og en dame sagde: "Lige et øjeblik, hr. Branham, du og din kone er ét."

Jeg sagde: "Ikke den slags."

Hun sagde: "Hvad behager?"

Så jeg sagde til hende: "Kan du se mig?" Hun sagde: "Ja."

Jeg sagde: "Kan du se min kone?" Hun sagde: "Nej."

Jeg sagde: "Så er den enhed af en anden slags, for Han sagde: Når I ser mig, ser I Faderen."

Profeten sagde, at det ville blive lyst ved aftenstid. I salmen står der skrevet:

"Det bliver lyst om aftenen,

Vejen til herlighed vil du sikkert finde,

I vandvejen, det er lyset i dag,

Begravet i Jesu dyrebare navn.

Unge og gamle, omvend jer fra al jeres synd,

Helligånden vil helt sikkert komme ind.

Aftenlyset er kommet—

Det er en kendsgerning, at Gud og Kristus er ét."

For ikke så længe siden talte jeg med en jødisk rabbiner. Han sagde til mig: "I ikke-jøder kan ikke skære Gud i tre stykker og give ham til en jøde. Vi ved bedre end det."

Jeg sagde til ham: "Det er netop det, Rabbi, vi skærer ikke Gud i tre stykker. Du tror på profeterne, gør du ikke?"

Han sagde: "Det gør jeg bestemt."

"Tror du på Esajas' Bog 9:5?"

"Ja."

"Hvem talte profeten om?"

"Messias."

Jeg sagde: "Hvilken relation vil Messias have til Gud?"

Han sagde: "Han vil være Gud."

Jeg sagde: "Det er rigtigt." Amen.

Man kan ikke opdele Gud i tre personer eller tre dele. Du kan ikke fortælle en jøde, at der er en Fader, en Søn og en Helligånd. Han vil hurtigt fortælle dig, hvor den idé kommer fra. Jøderne ved, at denne trosbekendelse blev etableret ved det nikænske koncil. Ikke underligt, at de håner os som hedninge.

Vi taler om en Gud, der ikke forandrer sig. Det tror jøderne også på. Men kirken ændrede sin uforanderlige Gud fra EN til TRE. Men lyset vender tilbage ved aftenstid. Hvor er det slående, at denne sandhed er kommet på det tidspunkt, hvor jøderne vender tilbage til Palæstina. Gud og Kristus er EN. Denne Jesus er BÅDE HERRE OG KRISTUS.

Johannes havde åbenbaringen, og JESUS var åbenbaringen, og Han producerede sig selv lige her i Skriften - "JEG ER den, der var, som er og kommer, den almægtige. Amen."

Hvis åbenbaringen er uden for din rækkevidde, så kig op og søg Gud for at få den. Det er den eneste måde, du nogensinde vil få den på. En åbenbaring skal komme fra Gud. Den kommer aldrig ved menneskelige, naturlige evner, men ved åndelig udrustning. Du kan endda lære Skriften udenad, og selv om det er vidunderligt, er det ikke nok. Det skal være en åbenbaring fra Gud. Der står i Ordet, at intet menneske kan sige, at Jesus er Kristus, medmindre det sker ved Helligånden. Du er nødt til at modtage Helligånden, og da, og kun da, kan Ånden give dig den åbenbaring, at Jesus er Kristus: Gud, den

salvede.

Intet menneske kender Guds ting undtagen Guds Ånd og den, som Guds Ånd åbenbarer dem for. Vi har mere end noget andet i verden brug for at kalde på Gud for at få åbenbaring. Vi har accepteret Bibelen, vi har accepteret de store sandheder i den, men den er stadig ikke virkelig for de fleste mennesker, fordi Åndens åbenbaring ikke er der. Ordet er ikke blevet levendegjort. Bibelen siger i Paulus' Andet Brev til Korintherne 5:21, at vi er blevet Guds retfærdighed ved vores forening med Jesus Kristus. Fik du det med? Der står, at VI ER GUDS RETFÆRDIGHED SELV ved at være I KRISTUS. Der står, at Han (Jesus) blev SYND for os. Der står ikke, at Han blev syndig, men at Han blev syndig for os, så vi ved vores forening med Ham kunne blive Guds RETFÆRDIGHED. Hvis vi accepterer det faktum (og det skal vi), at Han bogstaveligt talt blev SYNDIG for os ved at træde i stedet for os, så må vi også acceptere det faktum, at vi ved vores forening med Ham er blevet Guds RETFÆRDIGHED. At afvise det ene er at afvise det andet. At acceptere det ene er at acceptere det andet. Nu ved vi, at Bibelen siger det. Det kan ikke benægtes. Men åbenbaringen af det mangler. Det er ikke virkeligt for størstedelen af Guds børn. Det er bare et godt vers i Bibelen. Men vi har brug for at få det gjort LEVENDE for os. Det kræver en åbenbaring.

Lad mig komme med noget her, som både vil forbløffe og hjælpe dig. Der findes næppe en studerende, som ikke tror på, at Det Nye Testamente oprindeligt var på græsk. Alle vores store bibelstuderende har sagt, at Gud gav verden tre store nationer med tre store bidrag for evangeliets skyld. Han gav grækerne, som gav et universelt sprog. Han gav os jøderne, som gav os den sande religion og den sande viden om Gud gennem Frelseren. Han gav os romerne, som gav os et samlet imperium med love og et system af landeveje. Vi har altså den sande religion, sproget til at udtrykke den til mange folkeslag og regeringen og vejene til at sprede den fysisk. Og historisk set ser det ud til at være helt rigtigt. Og i dag siger vores græske lærde, at det græske sprog på Bibelens tid er så perfekt og præcist, at hvis den, der studerer græsk, er en raffineret og præcis grammatiker, kan han virkelig vide præcis, hvad Det Nye Testaments ord lærer.

Men er det ikke bare en teori? Er det sandt? Er det ikke sådan, at alle anerkendte græske lærde fra én trosretning debatterer med en anden studerende fra en anden trosretning, og er det ikke sådan, at deres argumenter er baseret på identiske græske ord og identiske grammatiske regler? Sådan er det i hvert fald. Selv tilbage i den pergamæiske tidsalder, lige før det nikæenske koncil i 325, var der to store studerende, Arius og Athanasius, som blev låst fast i en doktrinær kamp over et græsk ord. Deres debat blev så intens og verdensomspændende, at historikerne sagde, at verden var delt på grund af en diftong (lyden af to vokaler i en enkelt stavelse).

Hvis nu det græske sprog er så perfekt og bestemt af Gud, hvorfor var der så en sådan uenighed? Det var vel ikke Guds mening, at vi alle skulle kunne græsk? Lige nu har vi diskussioner om det græske sprog. Tag for eksempel dette eksempel fra bogen "Christ's Paralyzed Church X-rayed" af Dr. McCrossan. Heri fremlægger han talrige citater fra mange kendte græske grammatikere og beviser til sin egen tilfredshed, at de uforanderlige regler for græsk grammatik endegyldigt beviser, at Bibelen lærer, at et menneske bliver døbt med Helligånden efter genfødslen. Han siger også ligeud, at kvinder kan overtage prædikestolen, fordi ordet profetere betyder at prædike. Men har han overbevist andre græskstuderende, der er lige så dygtige som ham? Nej, aldrig. Alt, hvad du skal gøre, er at læse de studerende, der har den modsatte opfattelse, og høre deres lærde citater.

Nu er det ikke kun sandt, hvad jeg lige har sagt, men lad os gå et skridt videre. I dag har vi nogle studerende, som hævder, at de originale manuskripter blev skrevet på aramæisk, som var Jesu og Hans samtids sprog. De hævder, at folk ikke talte og skrev på græsk, som det ellers ofte antages. Og faktum er, at vores historikere er uenige om det. For eksempel har Dr. Schonfield, en meget dygtig studerende, ved hjælp af sin forskning bevist, at Det Nye Testamente blev skrevet på det græsktalende folks sprog på den tid. Han opbygger en fin sag for sin tro, baseret på de forskellige dokumenter, han har til rådighed. Men på den anden side har vi en anden anerkendt studerende, Dr. Lamsa, som er overbevist om, at Det Nye Testamente blev skrevet på aramæisk, og han har ingen ringere end den geniale historiker Toynbee til at bakke op om sin påstand om, at aramæisk og ikke græsk var folkets sprog, så det virker muligt, at Det Nye Testamente først blev skrevet på aramæisk.

Men før vi bliver alt for bekymrede over dette, så lad os læse både King James-versionen og Dr. Lamsas oversættelse. Til vores glæde finder vi ordene i begge forbløffende ens, så der er faktisk ingen forskel i indhold eller doktrin. Vi kan endda konkludere, at Gud har ladet disse nyopdagede manuskripter og nylige udgivelser af allerede kendte skrifter komme til os for at bevise ægtheden af det, vi allerede havde. Og vi finder ud af, at selv om oversættere måske bekæmper hinanden, så gør manuskripter det ikke.

Nu kan du se, at du ikke kan basere fortolkningen på de studerendes dybe kendskab til det sprog, Bibelen er skrevet på. Men hvis du stadig ikke kan se det, fordi du er tilsløret i dit sind af tradition, er her en sidste illustration. Ingen kan være i tvivl om, at de skriftkloge og farisæerne og de store lærde i år 33

e.Kr. kendte de nøjagtige grammatiske love og den nøjagtige betydning af de ord, som Det Gamle Testamente var skrevet med; men på trods af al deres fremragende viden gik de glip af åbenbaringen af Guds lovede Ord, der blev manifesteret i Sønnen. Der blev Han beskrevet fra Første Mosebog til Malakias, og hele kapitler var viet til Ham og Hans tjeneste, men bortset fra nogle få, som var oplyst af Ånden, gik de helt glip af Ham.

Vi kommer nu til en konklusion, en konklusion, som vi allerede har fundet i Ordet. Hvor meget vi end tror på at finde de ældste og bedste manuskripter for at få den bedst mulige optegnelse af Ordet, vil vi aldrig få den sande betydning af det ved at studere og sammenligne skrifter, hvor oprigtige vi end måtte være. DET VIL KRÆVE EN ÅBENBARING FRA GUD AT FÅ DET FREM. DET ER PRÆCIS, HVAD PAULUS SAGDE: "OG OM DETTE TALER VI IKKE MED ORD, SOM MENNESKELIG VISDOM HAR LÆRT OS, MEN MED ORD, SOM ÅNDEN HAR LÆRT OS, OG VI TOLKER DET ÅNDELIGE FOR ÅNDELIGE." Paulus' Første Brev til Korintherne 2:13. Den sande åbenbaring er, at Gud fortolker Sit eget Ord ved at bekræfte det, der er lovet.

Lad nu ikke nogen blive vildledt af det, jeg har sagt, og tro, at jeg ikke tror på nøjagtigheden af Ordet, som vi har det nu. Jeg tror på, at denne bibel er nøjagtig. Jesus godkendte Det Gamle Testamente fuldstændigt, da Han var her på jorden, og det blev samlet nøjagtigt som vores Nye Testamente. Tag ikke fejl, vi har Guds ufejlbarlige Ord i dag, og ingen tør tage noget fra det eller tilføje noget til det. Men vi har brug for den samme Ånd, som gav det, til at undervise os i det.

Åh, hvor har vi brug for Åndens åbenbaring. Vi har ikke brug for en ny bibel, vi har ikke brug for en ny oversættelse, selv om nogle er meget gode, og jeg er ikke imod dem, MEN VI HAR BRUG FOR ÅNDENS ÅBENBARING. Og gudskelov kan vi få det, vi har brug for, for Gud ønsker at åbenbare Sit Ord for os ved sin Ånd.

Må Gud ved sin Ånd begynde at give os kontinuerlig livgivende og fremherskende åbenbaring. Åh, hvis kirken bare kunne få en ny åbenbaring og gennem den blive det levende, manifesterede Ord, ville vi gøre de største gerninger og ære Gud, vores Fader i himlen.

Løsrevet fra Synd

Johannes' Åbenbaring 1:5,

"Ham, som elsker os og har løst os fra vore synder med sit blod."

Ordet "vasket" er faktisk "løst" - "Løste os fra vores synder i Sit eget blod." Er det ikke vidunderligt? Men er du åndeligt indstillet? Fik du fat i det? Det var Hans EGET blod, der løste os helt fra vores synder. Det var ikke menneskeblod. Det var Guds blod. Peter kaldte det for af Kristus blod.

Paulus kaldte det Herrens blod og Jesu blod. Ikke tre personer, men EN person. Der er den åbenbaring igen, EN Gud. Den almægtige Jehova Gud kom ned og skabte Sig et legeme ved hjælp af jomfrufødslen og tog bolig i det, så det kunne være Guds blod, der ville befri os (løse os helt) fra vores synder og fremstille os pletfri for sig selv med overordentlig stor glæde.

Vil du have en type fra Det Gamle Testamente? Lad os gå tilbage til Edens Have. Da den første nyhed kom til ære og værdighed om, at sønnen Adam var blevet tabt, sendte Gud så en engel? Sendte Han en søn? Sendte Han en anden som os? Nej, Han kom SELV for at genløse den fortabte søn. Halleluja! Gud overlod ikke Sin frelsesplan til en anden. Han stolede kun på sig selv. Gud blev gjort til kød og boede blandt os og forløste os til sig selv. Vi er frelst ved "Guds blod". Den evige Gud tog bolig i en dødelig krop for at fjerne synden. Han blev Lammet, for at udgyde sit blod og gå ind gennem forhænget med det.

Overvej dette. Da det er Guds blod, er det perfekt blod; og hvis det perfekte blod løsner os fra syndens magt og trældom og besmittelse, så er løsningen perfekt og fuldstændig. Derfor er der nu ingen fordømmelse.

"Hvem kan bebrejde Guds udvalgte noget? Det er Gud, der retfærdiggør (erklærer os retfærdige). Hvem er det, der fordømmer? Det er Kristus, som døde ..."

Paulus' Brev til Romerne 8:33-34.

Der er det, Hans død gav os blodet. Blodet har sat os fri. Nu er der ingen fordømmelse. Hvordan kan der være det? Der er ikke noget at blive dømt for, fordi blodet har løst os fra synden. Vi er frie, uden skyld. Lyt ikke til mennesker, lyt til Ordet. Du er løst af blodet.

Bliv nu ikke bundet igen af traditioner og trosbekendelser og organisationer. Lad jer ikke føre på afveje ved at lytte til dem, der fornægter Ordets kraft og fornægter, at Jesus frelser, helbreder, fylder med Helligånden og kraft. I er Guds frie mennesker, frigjort ved Hans eget blod. Hvis du stadig holder din tro fast i trosbekendelser og kirkesamfund, er det helt sikkert, at du har mistet din tro på Ordet.

Konger og Præster

Johannes' Åbenbaring 1:6,

"og som har gjort os til et kongeligt folk, til præster for Gud, sin fader, ham være ære og magt i evighedernes evigheder. Amen."

"Han har skabt os!" Åh, der er visse sandheder, vi er nødt til at understrege. Dette er en af dem. HAN! HAN HAR SKABT OS! Frelse er Hans værk. Frelsen er af Herren. Alt er af nåde. Han forløste os med et formål. Han købte os til et formål. Vi er konger, åndelige konger. Åh, vi skal være konger på jorden sammen med Ham, når Han sætter Sig på Sin trone. Men nu er vi åndelige konger, og vi regerer over et åndeligt rige.

Det står i Romerbrevet 5:17,

"Har døden på grund af den enes fald hersket ved denne ene, så skal endnu mere de, der får retfærdighedens overvældende nåde og gave, få herredømme og liv ved én eneste, Jesus Kristus."

Og i Paulus' Brev til Kolossenserne 1:13,

"Han friede os ud af mørkets magt og flyttede os over i sin elskede søns rige."

Lige nu regerer vi med Kristus og har herredømme over synden, verden, kødet og djævelen. Vi fremviser Hans lovprisning og herlighed; vi fremviser HAM SELV, for det er Kristus i os, som vil og gør efter Hans gode vilje. Ja, selv nu sidder vi i de himmelske steder i Kristus Jesus.

i Kristus Jesus.

"Og gjorde os til præster." Ja, præster for Ham, der frembringer den åndelige lovprisning fra helliggjorte læber. Vi bruger vores liv som et sødt offer til Ham. Vi tilbeder Ham i Ånd og sandhed. Går i forbøn og beder. Præster og konger for vores Gud. Intet under, at verden ikke appellerer til os, og at vi er et særligt folk, der er ivrige efter gode gerninger. Vi er blevet genskabt i Ham til at være børn som vores Fader.

Den Kommende Gud

Johannes' Åbenbaring 1:7,

"Se, han kommer med skyerne, og hvert øje skal se ham, også de, som har gennemboret ham, og alle jordens slægter skal jamre på grund af ham. Amen."

Han er på vej. Jesus kommer. Gud kommer. Profeten kommer. Præsten og kongen kommer.

ALT i ALT kommer. Så kom dog hurtigt, Herre Jesus. Amen.

Han kommer. Han kommer i skyer, skyer af herlighed, som da Han blev set på Forklarelsens Bjerg, og hans klæder skinnede, da Guds kraft omsluttede Ham. Og ALLE øjne skal se Ham. Det betyder, at dette ikke er bortrykkelsen. Det er nu, Han kommer for at overtage Sin retmæssige plads som verdenshersker. Det er nu, de, der har gennemboret Ham med deres trosbekendelser og konfessionelle doktriner, skal sørge, og hele folket skal jamre i rædsel på grund af Ham, som er Ordet.

Dette er åbenbaringshistorien i Zakarias' Bog 12,9-14. Zakarias profeterede dette for ca. 2500 år siden.

Det er lige ved at finde sted. Lyt med.

"På den dag agter jeg at udrydde alle de folkeslag, som rykker imod Jerusalem.

men over Davids hus og Jerusalems indbyggere vil jeg udgyde nådens og bønnens ånd, og de skal se hen til mig, ham, de har gennemboret..."

Hvornår vender evangeliet tilbage til jøderne? Når hedningernes dag er forbi. Evangeliet er klar til at vende tilbage til jøderne. Åh, hvis jeg bare kunne fortælle dig noget, der er ved at ske lige i denne vores tid. Denne store ting, der er ved at ske, vil blive overført til Johannes' Åbenbaring 11 og samle de to vidner, de to profeter, Moses og Elias, op og vende evangeliet tilbage til jøderne. Vi er klar til det. Alt er i orden. Ligesom jøderne bragte budskabet til hedningerne, således vil hedningerne bringe det tilbage til jøderne, og bortrykkelsen vil komme.

Husk nu, hvad vi har læst i Johannes' Åbenbaring og Zakarias' Bog. Begge kommer lige efter trængslen. De førstefødtes kirke går ikke gennem trængslen. Det ved vi godt. Det lærer Bibelen os.

På det tidspunkt står der, at Gud vil udgyde sin Ånd over Israels hus. Det er den samme Ånd, som blev udgydt over hedningerne i deres tid. "Og de skal se på mig, som de har gennemboret, og de skal sørge over ham, som man sørger over sin eneste søn, og de skal være i bitterhed over ham, som man er i bitterhed over sin førstefødte. På den dag skal der være en stor sorg i Jerusalem, som Hadad-rimmons sorg i Megiddons dal. Og landet skal sørge, hver familie for sig; familien af Davids hus for sig og deres hustruer for sig; familien af Natans hus for sig og deres hustruer for sig..." og hvert eneste hus for sig, når Han kommer i skyer af herlighed ved Sit andet komme. De jøder, der gennemborede Ham, skal se Ham, som der står i et andet skriftsted: "Hvorfra fik du de sår?", og Han vil sige: "I mine venners hus." Det vil ikke kun være en sørgelig tid for de jøder, der forkastede Ham som Messias, men det vil også være en sørgelig tid for de resterende hedninger, der har forkastet Ham som frelser i dag.

Der vil være gråd og jammer. De sovende jomfruer vil jamre. De repræsenterer den kirke, som nægtede at få olie (symbol på Helligånden) i deres lamper (symbol på kroppen eller indehaveren af olien), før det var for sent. Det var ikke, fordi de ikke var gode mennesker. De var jomfruer, og det betyder en høj moralsk orden. Men de havde ikke olie i deres lamper, så de blev kastet ud, hvor der var gråd og tænderskæren.

Lad os skrive det hele ud i Første Mosebog, kapitel 45, hvor Josef møder sine brødre i Egypten og åbenbarer sig for dem.

Første Mosebog 45:1-7,

"Nu kunne Josef ikke længere beherske sig. Han råbte til de folk, der stod omkring ham, at de alle skulle gå ud. Der var ingen andre end brødrene til stede, da Josef gav sig til kende for dem.

Han græd højt; det hørte egypterne, og det rygtedes i Faraos palads.

Josef sagde til sine brødre: »Jeg er Josef! Lever min far endnu?« Men hans brødre var ude af stand til at svare ham, så forfærdede blev de.

Josef sagde til sine brødre: »Kom herhen!« Og da de kom hen til ham, sagde han: »Jeg er jeres bror Josef, som I solgte til Egypten.

Vær nu ikke bedrøvede og skamfulde over, at I solgte mig hertil. Gud har sendt mig i forvejen til livets opretholdelse.

Der har nu været hungersnød i landet i to år, og der vil gå fem år til uden pløjning og høst.

Men Gud sendte mig i forvejen for at holde jer i live som en rest i landet og lade jer overleve i stort antal."

Passer det ikke meget godt sammen med Zakarias' Bog 12? Når vi sætter de to sammen, er vi nødt til at få det helt rigtigt.

Da Josef var meget ung, blev han hadet af sine brødre. Hvorfor hadede hans brødre ham? Det var, fordi han var spirituel. Han kunne ikke lade være med at se de syner, og han kunne heller ikke lade være med at drømme og tolke drømme. Det var i ham. Han kunne ikke vise andet end det, der var i ham. Når hans brødre hadede ham, var det derfor uden grund. Men han var sin fars elskede. Hans far var profet og forstod. Det er et perfekt billede på Kristus. Gud Faderen elskede Sønnen, men brødrene (de skriftkloge og farisæerne) hadede Ham, fordi Han kunne helbrede de syge, gøre mirakler og forudsige fremtiden, se syner og tolke dem. Det var ikke nogen grund til at hade Ham, men det gjorde de, og ligesom Josefs brødre hadede de Ham uden grund.

Husk nu, hvordan Jakobs sønner behandlede Josef. De kastede ham ned i en grav. De tog hans mangefarvede kappe, som hans far havde givet ham, og dyppede den i blod for at få hans far til at tro, at drengen var blevet dræbt af et dyr. De solgte ham til nogle slavehandlere, som tog ham med til Egypten, hvor han blev videresolgt til en general. Generalens kone fik ham fængslet på falsk grundlag, men efter nogen tid blev Farao opmærksom på hans evner som profet, og han blev ophøjet til Faraos højre hånd med en sådan autoritet, at ingen kunne nærme sig Farao, medmindre han først kom gennem Josef.

Lad os nu undersøge Josefs liv, mens han var i Egypten, for det er her, vi ser ham som den perfekte type af Kristus. Mens han var i generalens hus, blev han falsk anklaget, straffet og fængslet uden grund, ligesom de gjorde med Jesus. I fængslet tolkede han en drøm for butleren og bageren, som også var fanger sammen med ham. Butleren fik livet tilbage, men den anden blev dømt til døden. Kristus var fængslet på korset, forladt af Gud og mennesker. På hver side af Ham var der en tyv - den ene døde åndeligt, men den anden fik liv. Og læg mærke til, at da Jesus blev taget ned fra korset, blev Han

ophøjet til himlen og sidder nu ved Jehovas store Ånds højre hånd; og intet menneske kan komme til Gud undtagen ved Ham. Der er EN mellemmand mellem Gud og mennesker, og Han er alt, hvad du har brug for. Der er ingen Maria'er eller helgener, kun Jesus.

Hvis vi fortsætter med den type, vi finder hos Josef, så læg mærke til, at alt, hvad han gjorde i Egypten, gik godt. Hans første job hos generalen gik godt. Selv fængslet var en succes. Når Jesus vender tilbage, vil ørkenen blomstre som en rose. Han er "velstandens søn". Ligesom ingen tidsalder nogensinde har haft så stor fremgang som den under Josef, så kommer der en tid med så stor velsignelse på denne jord, som verden aldrig har kendt til. Vi kan hver især sidde under vores eget figentræ og le og glæde os og leve for evigt i Hans nærhed. I Hans nærhed er der glæde i overflod, og ved Hans højre hånd er der glæder til evig tid. Gud være lovet.

Læg mærke til, at overalt, hvor Josef kom, lød der en trompet for at annoncere hans ankomst. Folk skreg: "Bøj knæet for Josef!" Uanset hvad en mand lavede, så bøjede han knæ, når trompeten lød. Han kunne have solgt noget på gaden og bare have rakt ud efter sine penge, men han var nødt til at stoppe op og bøje knæ, når trompeten lød. Hvis han endda var en kunstner eller en skuespiller, ville han være nødt til at stoppe sit nummer og bøje knæ for Josef, da hans tilstedeværelse blev annonceret med det trompetkald. Og en af disse dage vil alt i tiden stå stille, når Guds basun skal lyde, og de døde i Kristus skal opstå, og morgenen vil bryde evigt lys og skøn. Da vil alt bøje knæ, for det står skrevet,

*"Derfor har Gud højt ophøjet ham og skænket ham navnet over alle navne,
for at i Jesu navn hvert knæ skal bøje sig, i himlen og på jorden og under jorden,
og hver tunge bekende: Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære."*

Paulus' Brev til Filipperne 2:9-11.

Men læg mærke til en anden herlig åbenbaring i denne beskrivelse af Josef. Da Josef var i Egypten, fik han en ikke-jødisk brud, og gennem hende fik han en familie med to sønner, Efraim og Manasse. Josef bad sin far om at velsigne de to drenge. Han placerede dem foran Jakob, så Manasse, den førstefødte, var på Jakobs højre side og Efraim på venstre side. Da Jakob skulle til at velsigne dem, krydsede han sine hænder, så den højre hånd faldt på den yngste. Josef råbte: "Det er ikke rigtigt, far, det er den førstefødte til højre for dig." Men Jakob sagde: "Gud krydsede mine hænder." Her ser vi, at den velsignelse, som tilhørte den førstefødte (jøden), blev givet til den yngre (ikke-jøden) gennem Herren Jesu Kristi kors (korslagte hænder). Velsignelsen kommer gennem korset.

Paulus' Brev til Galaterne 3:13-14,

"Kristus har løskøbt os fra lovens forbandelse ved selv at blive en forbandelse for vor skyld - der står jo skrevet: »Forbandet er enhver, der hænger på et træ« - for at velsignelsen til Abraham kunne nå ud til hedningerne i Kristus Jesus, og vi ved troen kunne få Ånden, der var lovet os."

Abrahams velsignelse kom gennem korset til hedningerne. Jøderne afviste korset; derfor fik Jesus den ikke-jødiske brud.

Nu vender vi tilbage til historien om Josef, der møder sine brødre. Du husker, at ikke alle brødrene kom. Josef vidste det og insisterede på, at alle brødrene skulle komme til ham, ellers kunne han ikke give sig til kende over for dem. Til sidst kom de med den, der manglede, lille Benjamin. Det var lille Benjamin, Josefs helbror, som satte hans sjæl i brand. Og når vores Josef, selv Jesus, kommer til det folk, som har holdt Guds bud, og som er vendt tilbage til Palæstina, vil hans sjæl blive sat i brand. Lille Benjamin symboliserer de 144.000 israelitter fra hele jorden, som er vendt tilbage til Palæstina for at få deres forløsning. De vil stå der klar til at modtage Ham, hvis kendskab til Ham er det evige liv. De vil sige: "Dette er vores Gud, som vi har ventet på." Så vil de se Ham, som de har gennemboret. Og de vil råbe i forfærdelse: "Hvor kom disse forfærdelige sår fra? Hvordan er det sket?" Og de vil jamre og græde, hver familie for sig, alle for sig i sorgens kvaler.

Hvor vil hedningekirken være, mens Jesus giver sig til kende for sine brødre? Husk, at Josefs brud med de to børn var i paladset, for Josef havde befalet: "Lad alle forlade mig; før dem alle ud foran mig." Så den ikke-jødiske brud var skjult i Josefs palads. Hvor vil den ikke-jødiske kirke tage hen i bortrykkelsen? Ind i paladset. Bruden vil blive taget væk fra jorden. Hun vil blive bortrykket før den store trængsel for at møde sin Herre i luften. I tre og et halvt år, mens Guds gengældelsesvrede udgydes, vil hun være med i Lammets store bryllupsmåltid. Så vil Han vende tilbage og efterlade Sin brud i "Sin faders hus", mens Han giver Sig til kende for Sine brødre. Netop på dette tidspunkt vil den antikristelige pagt, som jøderne har indgået med Rom, blive brudt. Rom og hendes allierede sender så deres tropper ud for at tilintetgøre alle de gudfrygtige og ordholdende jøder.

Men når de kommer mod byen for at ødelægge den, vil der på himlen vise sig et tegn på

Menneskesønnens komme med sine mægtige hære for at ødelægge dem, der har ødelagt jorden. Når fjenden er slået tilbage, kommer Jesus og præsenterer sig selv for de 144.000. Efter at have set Hans mægtige frelseshandlinger har de lært Hans kraft at kende. Men da de også ser Hans sår og ved, at de indtil da havde afvist Ham, får det dem til at skrike i rædsel og frygt, ligesom deres brødre i gamle dage gjorde, da de stod foran Josef og var meget bange for, at de ville blive dræbt. Men som Josef sagde: "Vær ikke vrede på jer selv. Det er helt i orden. Gud var med i det hele. Han gjorde det for at bevare livet." På samme måde vil Jesus tale fred og kærlighed til dem.

Hvorfor afviste jøderne Jesus? Gud var med i det hele. Det var den eneste måde, hvorpå Han kunne bringe den hedenske brud frem. Han døde på korset for at bevare den hedenske kirkes liv.

Nu er disse 144.000 ikke i bruden. I Johannes' Åbenbaringen 14:4 kaldes de jomfruer, og de følger Lammet, hvor end Han går. Det faktum, at de ikke har besudlet sig med kvinder, viser, at de er eunukker (Matthæusevangeliet 19:12). Eunukkerne var vogtere af brudekamrene. De var ledsagere. Læg mærke til, at de ikke sidder på tronen, men er foran tronen. Nej, de er ikke i bruden, men vil være det i det herlige tusindårsrige.

Vi ser så, at når disse sidste af Israel er blevet forenet i kærlighed til Herren, og fjenden er blevet tilintetgjort, vil Gud forberede Sit hellige bjerg, Sin nye Edens Have for bruden og Hans og hendes ledsagere til de tusind års bryllupsrejse på jorden. Ligesom Adam og Eva var i haven og ikke fuldførte de tusind år, vil Jesus, vores sidste Adam, og Hans Eva (den sande kirke) nu fuldføre hele Guds plan.

Åh, hvor Bibelen dog gentager sig selv. Scenen med Josef og hans brødre er ved at blive gentaget, for Jesus kommer snart.

Og når vi forlader Josef-typen, er der endnu en ting, jeg gerne vil gøre jer opmærksomme på om denne endetid. I husker, at da Josef stod foran sine brødre, da Benjamin ikke var med, talte han gennem en tolk, selv om han kendte hebraisk godt. Han talte til sine brødre på et andet sprog. Vidste du, at den første hedenske tidsalder (hovedet af guld, den babylonske tidsalder) gik ud med et budskab i tunger skrevet på en væg? Denne tidsalder går ud på samme måde. Overfloden af tungetale i dag er et yderligere bevis på, at hedningernes tid er forbi, og at Gud vender tilbage til Israel.

Han kommer snart. Alfa og Omega, profeten, præsten og kongen, alt i alt, Hærskarers Herre Gud, kommer snart. Så kom dog hurtigt, Herre Jesus, den eneste sande Gud!

www.messagehub.info

Prædikener af

William Marrion Branham

" i de dage, da den syvende engel skal blæse"... "Åb 10:7"